

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. R.

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...)

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie sygn. I ACa (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 marca 2020 r.

postanawia:

oddalić skargę.

UZASADNIENIE

M. R. (skarżący) wniósł 11 września 2019 r. skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o sygnaturze I ACa (...). Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania, zobowiązanie Sądu do rozpoznania sprawy w terminie 2 miesięcy, przyznanie kwoty 10.000,00 zł tytułem odszkodowania za stwierdzoną przewlekłość oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 800 zł.

W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał, że domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej M. Z. (pозwana) odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu spowodowany błędem w sztuce lekarskiej w kwocie 90.000,00 zł. W toku

procesu skarżący rozszerzył żądanie o przyznanie od pozwanej stałej comiesięcznej renty z tytułu uszczerbku na zdrowiu. Wyrokiem z 11 lipca 2018 r., I C (...) Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo po trwającym 4 lata postępowaniu. W dniu 17 sierpnia 2018 r. skarżący wniósł apelację od tego wyroku do Sądu Apelacyjnego w (...). Postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Okręgowym w G. z 19 września 2018 r., I C (...) skarżący został zwolniony w całości od kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym. Pismem z 13 listopada 2018 r. (L.dz. [...]) skarżący udzielił odpowiedzi na wezwanie sądu do usunięcia braków formalnych.

Od tej daty w sprawie nie została podjęta przez Sąd Apelacyjny w (...) jakakolwiek czynność procesowa. Zdaniem skarżącego w tej sytuacji doszło do dość istotnych przewlekłości. Skarżący podkreślił, że sprawa należy do spraw ważnych, gdyż skarżący wymaga zaawansowanej i kosztownej rehabilitacji – brak rozstrzygnięcia pozbawia go możliwości kontynuowania leczenia.

W odpowiedzi na skargę na przewlekłość postępowania Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) wniósł o jej odrzucenie, gdyż skarżący ograniczył się wyłącznie do przytoczenia czasokresu trwania postępowania i to zarówno przed Sądem Okręgowym jak i Sądem Apelacyjnym w (...). W zakresie postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w skardze podniesiono jedynie, że od listopada 2018 r. w sprawie nie podjęto żadnych czynności procesowych.

W ocenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) tak sformułowana skarga, sprowadzająca się do wymienienia i to jedynie części podejmowanych w sprawie przez Sąd pierwszej instancji i skarżącego czynności, nie spełnia wymogu „przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie”, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75 ze zm., dalej jako ustawa). Skarga powinna natomiast, poza spełnieniem wymagań przewidzianych dla pisma procesowego i żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy, zawierać przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Oznacza to wskazanie czasu trwania postępowania świadczącego o wystąpieniu przewlekłości,

jak również konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu. Obowiązkiem skarżącego jest zatem wskazanie konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu, a powinnością sądu rozpoznającego skargę na przewlekłość postępowania jest odniesienie się do okoliczności wskazywanych w skardze, jako uzasadniające żądanie strony.

Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) wniósł ewentualnie o oddalenie skargi, gdyż sprawa nie jest prowadzona opieszale. Nie można także zgodzić się z twierdzeniem, że Sąd drugiej instancji od ponad roku „nie podjął żadnej czynności” w sprawie. Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) wyjaśnił, że sprawa z apelacją powoda wpłynęła do Sądu Apelacyjnego w (...) 2 listopada 2018 r. W dniu 5 listopada 2018 r. System Losowego Przydziału Spraw wylosował sędziego referenta – SSA E. B. Ż.. Z uwagi na braki formalne apelacji zarządzeniem z 6 listopada 2018 r. Przewodniczący Wydziału, działając na podstawie art. 373 zdanie drugie k.p.c., wezwał pełnomocnika skarżącego do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia (w terminie tygodniowym) pod rygorem odrzucenia apelacji. Braki formalne apelacji zostały usunięte i zarządzeniem z 31 stycznia 2019 r. wobec niemożności wylosowania pełnego składu orzekającego za pomocą systemu teleinformatycznego wyznaczono pozostałych członków składu sądu do jej rozpoznania. Następnie, kierując się zasadą wyznaczania spraw według kolejności ich wpływu, przy uwzględnieniu konieczności zachowania zasady niezmienności składu oraz uwzględniając również i to, że wylosowany sędzia referent, pełniąc funkcję Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego, orzeka w ograniczonym wymiarze czasu pracy w wydziale określonym według indywidualnego podziału czynności – zarządzeniem z 17 czerwca 2019 r. – Przewodniczący Wydziału wyznaczył termin rozprawy apelacyjnej na 19 września 2019 r. Wyznaczenie rozprawy w innym terminie doprowadziłoby do naruszenia zasady niezmienności składu orzekającego. Następnie zarządzeniem z 13 września 2019 r. wobec usprawiedliwionej nieobecności sędziego SSA E. B. Ż. w dniu 19 września 2019 r., mając na uwadze zapewnienie sprawności postępowania Przewodniczący Wydziału zmienił skład sądu w ten sposób, że w miejsce sędziego referenta SA E. B. Ż. wyznaczył jako

sprawozdawcę sędziego SA T. S. zgodnie z planem zastępstw. Rozprawa w dniu 19 września 2019 r. nie została przeprowadzona z uwagi na niestawiennictwo strony oraz brak zwrotnych potwierdzeń odbioru zawiadomień o terminie rozprawy. Z tych względów, kierując się normą art. 214 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny odroczył rozprawę na dzień 30 października 2019 r. W dniu 30 października 2019 r. rozprawa odbyła się, a po jej zamknięciu został ogłoszony wyrok.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość okazała się niezasadniona.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez niezasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75 ze zm., dalej jako ustawa) nie określa konkretnego bądź przeciętnego czasu oczekiwania na rozpoznanie sprawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto zaś, że – co do zasady – za przewlekłe uznaje się postępowanie, w którym w danej instancji nie wyznaczono rozprawy przez ponad 12 miesięcy (zamiast wielu postanowienie Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2017 r., III SPP 14/17, LEX nr 2307120 i powołane tam orzecznictwo), bądź gdy w okresie tym podejmowano czynności nieprawidłowe lub prowadzące do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy (postanowienie Sadu Najwyższego z 24 lutego 2016 r., III SPP 53/15, OSNP 2017 nr 9, poz. 120).

Z uwagi na brak w skardze skonkretyzowanych zarzutów co do przejawów bezzynności lub nieprawidłowości w działaniu Sądu Apelacyjnego w (...), po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę oraz aktami obejmującymi postępowanie w sprawie głównej przed Sądem drugiej instancji, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw dla stwierdzenia przewlekłości postępowania. Przypomnieć należy, że skarga na przewlekłość postępowania została wniesiona 13 września 2019 r., podczas gdy już 17 czerwca 2019 r. wyznaczono termin rozprawy apelacyjnej na 19 września 2019 r. Zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy apelacyjnej zostało zatem wydane przed upływem 12-tu miesięcy od wpływu akt sprawy do Sądu drugiej instancji. Także termin rozprawy apelacyjnej przypadał przed upływem

12-tu miesięcy. Co prawda zaplanowana na 19 września 2019 r. rozprawa została odroczona, jednakże sprawa została rozpoznana niedługo później (30 października 2019 r.), jeszcze przed upływem 12-tu miesięcy od wpływu akt sprawy do Sądu drugiej instancji.

W tych okolicznościach faktycznych Sąd Najwyższy nie doszło do naruszenia prawa skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy jak w sentencji.